

253

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 maja 1958 r.

w sprawie wzoru wkładki do legitymacji specjalnej.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej (Dz. U. z 1954 r. Nr 50; poz. 255 i z 1957 r. Nr 47, poz. 224) i art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 18, poz. 76) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór wkładki do legitymacji specjalnej określonej w § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia

13 września 1957 r. w sprawie wzoru legitymacji specjalnej i znaczka legitymacyjnego dla pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych (Monitor Polski Nr 93, poz. 547), zamieszczony w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Przepisy §§ 2—5 i § 12 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 13 września 1957 r., wymienionego w § 1 niniejszego zarządzenia, stosuje się odpowiednio do wkładek do legitymacji specjalnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 maja 1958 r. (poz. 253).

WZÓR WKŁADKI DO LEGITYMACJI SPECJALNEJ

(strona 1)

(strona 2)

. . . . .
(pieczęć podłużna wystawcy)

W K Ł A D K A
do legitymacji nr . . . . .

. . . . .
(nazwisko)

. . . . .
(imię)

. . . . .
(stanowisko)

upoważniony jest do przeprowadzania rewizji domowej i osobistej, zatrzymania rzeczy oraz prowadzenia dochodzeń w granicach określonych art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 18, poz. 76).

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . r.

Wkładka ważna tylko m. p.
łącznie z legitymacją

. . . . .
(podpis)

(format papieru A6)

W y c i ą g

z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej (Dz. U. z 1954 r. Nr 50, poz. 255 i z 1957 r. Nr 47, poz. 224).

§ 7 ust. 2: „2. Ponadto w zakresie zwalczania przestępstw podatkowych inspektoraty kontrolno-rewizyjne prowadzą postępowanie według zasad i w granicach uprawnień określonych w prawie karnym skarbowym, a w szczególności:

- 1) przesłuchują osoby podejrzane o popełnienie przestępstw podatkowych oraz świadków i biegłych,
- 2) przeprowadzają rewizje domowe i osobiste u osób podejrzanych o popełnienie przestępstw podatkowych,
- 3) zabezpieczają dokumenty, materiały i inne przedmioty mające związek z przestępstwem,
- 4) zabezpieczają grożące z tytułu przestępstw podatkowych grzywny i inne świadczenia pieniężne na majątku oskarżonego albo odpowiedzialnego posiłkowo lub zastępczo”.

(strona 3 i 4)

W y c i ą g

z ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 18, poz. 76)

Art. 3. § 1. Organy kontroli i rewizji finansowej Ministra Finansów (Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny w Ministerstwie Finansów oraz inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydentach wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą prowadzić dochodzenie (art. 245^a § 1 i § 2 kodeksu postępowania karnego) w sprawach o przestępstwa określone w ustawie karnej dewizowej oraz o przestępstwa popełnione na szkodę Państwa lub jednostek gospodarki uspołecznionej, ujawnione w zakresie działania tych organów.

§ 2. Do dochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Organom kontroli i rewizji finansowej służą w zakresie dochodzenia uprawnienia procesowe Milicji Obywatelskiej. Prowadzący śledztwo może zlecić organom kontroli i rewizji finansowej dokonanie określonych czynności śledczych (art. 241 kodeksu postępowania karnego).

§ 3. Organ kontroli i rewizji finansowej może dokonać tymczasowego zajęcia u podejrzanego mienia ruchomego dla zabezpieczenia grożących grzywien i innych świadczeń pieniężnych, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo usunięcia tego mienia. Tymczasowe zajęcie upada, jeżeli w terminie 14 dni od dnia jego dokonania nie zostanie ono utrzymane w mocy przez prokuratora.